

KarawankenBote

Verlag und Schriftleitung: Klagenfurt, Bismarckring 13, Postfach 115 / Bezugspreis (in vorauz zahlbar) monatlich RM 1.— frei Haus (einschließlich RM 0.20 Zustellgebühr). Bestellungen der Zeitung für den nachfolgenden Monat werden nur schriftlich und nur bis 25. des laufenden Monats angenommen.

Nr. 45.

Kraiburg, den 10. Juni 1944.

4. Jahrgang

Začel se je napad na trdnjavo Evropo

Moment presenečenja se je ponesrečil — Zelo hude zgube napadalcev — Nemška obramba je bila nared

Berlin, 9. junija. Že dolgo pričakovani napad Britancev in Severnoamerikancev na severno francosko obalo se je začel v noči na tork. Nekaj minut po polnoči je sovražnik ob istočasnih silnih bombnih napadih spustil močne zračne odrede ob zalivu Seine. Kmalu nato so se pod zaščito težkih in lahkih enot vojnih ladij pririnili tudi proti drugim odsekom obrežja številni čolni za izkrcanje. Obramba pa se ni dala presenetiti na nobenem mestu. Tako je povzela boj z vso energijo. Črte zračnih padalcev so bile zajete deloma že pri odsoku in sovražne ladje so bile učinkovito obstreljivane že daleč na morju. Mnogo enot je bilo ugonobljenih ali ujetih, druge pa raztrgane po minah, ki so eksplodirale. Dasi so se nadaljevali silni zračni napadi in je sovražno ladijsko topništvo hudo streljalo, so vendar topovi atlantskega okopa tudi takoj posegli v boj. Pogodili so enoto vojnih ladij in čolne za izkrcanje, ki so se zameglili. Boj proti invazijskim četam je v polnem teknu.

Prvi invazijski boji

Berlin, 9. junija. Po večtedenskem bombardiranju utrdb in prometnih potov objavljeni napad Britancev in Severnoamerikancev na severno francosko obalo se je začel v prvih urah 6. junija. Kmalu po polnoči so pri Trouville, Caen in na severni obali normanskega polotoka opazili številne padalce in tovorne jadralce. Istočasno so sledili ogreni zračni napadi na najvažnejše obalne kraje med Cherbourgom in Le Havre kakor tudi v odseku Calais—Dünkirchen. Tako je obalna obramba je lovce padalcev že pri pristanku sprejela z ognjem in je z nasprotnimi sunki močne odrede padalnih čet, ki so se vedno bolj množile, raztrgala. Druge skupine so bile uničene po minah, ki so eksplodirale. Med temi za nasprotnika pogubenosnimi boji so se približali obali med izlivu Orne in Vire številni čolni za izkrcanje. Ob prvi dnevnih svetlobi je bil opažen močen oddelek sovražnega brodovja v morskom predelu zapadno od Le Havre. Na obeh krilih varovana po vojnih ladjih, križarkah in rušilcih, so se v notranosti zaliva Seine zbrala številna vozila za izkrcanje vseh vrst in velikosti. Nemške torpedovke so odločno napadle ta zbirališča ladjevja. Pri njihovem približanju so skušale sovražne bojne sile, da se z zameglitvijo odtegne vidiku. Oddeki letal so jim pri tem pomagali in so v nizkem poletu ovili brodove v megleno kopreno. Potem so naši čolni izstrellili svoje torpede in vso topniško municijo med tesno, eno do druge ležeče brodove in so dosegli težke zadetke. Potem so se vrnile radi dopolnitve municije polnostilno v svoja izhodišča. Na drugih krajih zaliva Seine so tudi predstražni čolni uspešno napadli nasprotnika. V zapornem ognju obalskih baterij so se potopile nadaljnje ladje, med njimi neka večja vojna ladja.

Sovražno ladijsko topništvo je odgovarjalo in je obstreljevalo z razstrelilnimi, dimnimi in granatami za zamegljenje utrdbe. Granate tudi brez presledka na bunkarje odvržene bombe so bile brez učinka. Med tem se je nadaljeval boj proti v prostoru Caena izkrcanim britanskim padalnim četam in proti severnoamerikanskim oddelkom, ki so bili odloženi pri Carentan. Stevilni ujetniki so priskrbi že v teh prvih urah v naša roke. Da bi odvrnili našo obrambo, so britanska letala vzhodno od Orne metala lutke v naravnih velikosti napolnjene z eksplozivom. Ta slepilni manever smo pravčasno spoznali. Cez bojišči so leteli in se plazili sovražni oddelki letal in bombardirali obalne utrdbe kakor tudi železniška in cestna križišča v prostoru med Le Havre in Cherbourgom. Ali ravno tako nepretrgano so donele salve baterij našega atlantskega okopa in topov napadajočih divizij. Kmalu po pričetku podjetja smo lahko spoznali, da so Britanci in Severnoamerikanci usmerili glavni udar smeri proti prostoru pri Caenu, Carentanu in Cherbourg. Pod varstvom v masah odvzetenih bomb in težkim ognjem ladijskega topništva je sovražnik prestano dovajal svojim ob izlivu in na vzhodnem robu normanskega polotoka iz zraka in od morja izkrcanim silam pomoč in na nekaterih mestih še celo oklopnjake. K temu pa so še prišli nemški nasprotni udarci. Na desno in levo od Cherbourga so bile zračne padalne čete že razbiti, predno so se še mogle formirati za boj. Velike krvave zgube je imel nasprotnik predvsem v prostoru pri Caenu, kjer so Britanci uporabili veliko število jurišnih čol-

nov in so zamegleno obalo skušali premagati s pomočjo ladijskih letev. Po zapori pred obalo in obrambnem ognju so bili številni čolni uničeni in samo z velikimi zgubami je uspel sovražnik, da je del oklopnjakov izkrcal na obali. V nasprotnem napadu je bilo tukaj do poldneva na ozkem prostoru že uničenih 35 sovražnih oklopnjakov.

V celem obalnem odseku med Cherbourgom in Le Havre so boji v polnem teknu. Nadaljnje sovražnikove operacije so namerjene proti otokom v Rokavskem prelivu. Jersey in Guernsey. Novi močni oddelki brodov so se v teknu dopoldne bližali tudi obali med Calais in Dünkirchen. Velika bitka na severnofrancoski obali se je s tem začela, našla je nemške čete povsod pripravljene.

Začetek odločitve

K. S. Berlin, 9. junija. Nihče na svetu ne bo niti najmanj dvomil o tem, da je sedaj po Anglo-Amerikancih začeta invazija sred francoske zapadne obale smelost prve vrste. S tem je sovražnik prišel v veliko odločilno bitko te vojne, v kateri je bil dolgo časa upal, da se je lahko izogne, ki jo je pa politični razvoj kategorično zahteval. Temu primerno so se Angleži in Severnoamerikanici na vse mogoče načine oboroževali za spopad z orožjem in ne samo pripravili milijonsko število čet, ampak v večmesečnih pripravljalnih delih izkoristili vse moderne tehnične pripomočke tja do najmanjših podrobnosti. Tudi nemške priprave za to odločilno bitko niso nič manj obsežne, kajti vse vojno dogajanje od jeseni 1942. leta naprej je stalno v známenju odločitve, ki jo je oborožena sila pričakovala na Zapadu. Mi smo na vzhodni fronti opustili široke predel zemelje, v Italiji smo se bojevali samo z zadržajočim odporom, izpraznili Rim, in domovini smo morali naložiti, da vztraja nasproti izvajajočemu bombnemu terorju. Vendar so se izkazali kot pravilni preudarci nemškega vodstva, ki ni hotelo trtit z razpoložljivimi vojnimi silami. Napočil je dan, zaradi katerega smo zavestno nastopili na vzdoljno pot te vojne z vsemi njenimi ponjanji. Sedaj lahko izrekamo zavest, da se izkrcajočemu se sovražniku stavljajo nasproti najboljša oborožena sila na svetu, opremljena z najodličnejšimi iznajdbami Nemčije, dobro vseskozi izvezbana in v vsakem oziru večja vojnega rokodelstva.

Razumljivo je, da se manjkojo podrobnosti o prvih bojnih dejanjih, ki so zaenkrat v teknu z lovci padalci, ki so jih odložili na zemljo, s po zraku in po morju izkrcani četami. Vendar se zdi, da je obrežje med Cherbourgom in Le Havre glavni cilj napada v prvi fazi invazije. To ozemlje je, kakor kaže pogled na zemljevid, naravnost vabilo k poskusom invazije z Angleškega na Francosko. Sirok, zaščiten zaliv, udobni uvoz v oceanske pristanišče Le Havre in blizina francoskega glavnega mesta Pariza, so morali biti za napadalca mikaven cilj. Razen tega nudi široka fronta južnoangleških pristaniških mest prijetno kritje od zadaj. Sovražnik bo zategadel bržkone poskušal praviti čim več oporišč najprej na francoski obali, ki je obrnjena proti Južnemu Angleškemu, na kateri leži tudi mesto Dieppe, ki je zaslovelo po neslavnem poskusu invazije, da bi potem čez ta oporišča vrgel na Francosko glavni del invazijskih čet. V tem prvem odseku bitke ob izkrcanju se nahajamo trenutno, in silni boji, ki ta čas besne med Cherbourgom in Le Havre, so posvečeni obrambi proti tvarjanju sovražnih oporišč.

Ce je moglo Oberkommando der Wehrmacht natančno predvideti vojaški in politični razvoj te vojne, lahko tudi domnevamo, da je spoznalo taktične namene fantazije ne posebno obdarjenih Angležev. Potem se bo seveda moglo obrežje med Cherbourgom in Le Havre pristevati med najmočnejše utrdbe Atlantskega okopa. Uvaževali so gotovo tudi ogromne zračne napade sovražnika, ravno tako tudi možnost pristanka čet po zraku, ki so že v velikem številu, ne da bi oddali niti en streln, pognili v zelo prostranih morskih poljih. Velika invazijska bitka bo obstajala — nato dajo sklepati priprave Anglo-Amerikanov — iz vedno ponavljajoče se verige novih izkrcanj, in šele v precej poznamenjanju bojev se bo izluščilo pravo težišče. To pa, kar je sovražnik podvzel doslej, nudi, kakor vse kaže, boljše sanse branilcu kakor napadalcu.

Anglo-Amerikanci naj med invazijsko bitko podvzamejo, kar koli hočejo. Vodstvo nemških čet je do vseh podrobnosti preudarilo vsako možnost, ki se le da misli, in invazorje čaka obilica presenečenj. Najvažnejše orožje, ki ga nemški vojaki prinesajo s seboj v to odločilno bitko za usodo celotne Evrope, je pa zavest modri in pravičnosti naše stvari.

Večina sovražnih mostišč razbita

Kakor je objavilo Oberkommando der Wehrmacht dne 7. junija, so močne pomorske bojne sile ves dan podpirale operacije sovražnikovega izkrcanja ob severni obali Normandije med Le Havre in Cherbourgom. Stevilne, za hrbtom naših obalnih utrdb spuščene skupine zračnih padalcev naj bi olajšale to izkrcanje in preprečile dovajanje naših rezerv. Te smo večinoma ugonibili po kratkem, trdem boju, potem ko so utprele že pri odsoku težke zgube po našem protiletalskem topništvu. Sovražniku se je od morja posrečilo, da se je ustalil na več mestih. Večino njegovih mostišč pa smo razbitili z nasprotnim napadom. Stevilni čol-

Najhujše zgube invazijskih čet USA

Sovražnik odrinjen vzhodno od izliva Orne od obale — Boj za Bayeux

Oberkommando der Wehrmacht je dne 8. junija objavilo:

V Normandiji je sovražnik poskušal očiti napravljena mostišča. Novih poskusov izkrcanja pa ni bilo. Vzhodno od izliva Orne je bil sovražnik stisnjen na ozkem prostoru in odrinjen od obale.

Iz svojega mostišča med Caenom in Bayeuxom je sovražnik v jugozapadni smeri prišel v napad. Hkrati se je začel nasprotni napad naših privedenih rezerv. Za mesto Bayeux se vrši tačas silen boj. Povsod v sovražnem mostišču se drže lastna oporišča v neomajni obrambi.

Ameriške čete, ki so pristale iz zraka in z morja severno od Carentana ob vznožju cherbourškega polotoka, so utprele najhujše zgube. Lastni koncentrično izvajani nasprotni napadi stisnjejo nasprotnika vedno bolj skupaj. V zalivu pri St. Martinu ob severozapadnem koncu polotoka je bil sovražnik poskus izkrcanja razbit v ognju naših obalnih baterij.

Odredi vojnih letalcev so v minuli noč izvrsili napade na britansko-severnoameriško brodovje za izkrcanje pred sovražnimi mostišči. Opazili so požare in eksplozije. Samo lovski letalci so nad prostorom izkrcanja sestrelili najmanj 89 sovražnih letal, med njimi ponoči 30 štirimotornih bombnikov. Stevilke sestrelkov protiletalskega topništva še niso ugotovljene. Nemška bojna letala so napadla posamezne cilje v Jugovzhodni Angliji.

Brzi čolni so pri sunku v zaliv Seine potopili dve sovražni ladji za izkrcanje z skupno 4000 brt. V trdih topniških bojih z rušilci in brzimi čolni so dosegli številne zadetke na sovražnih ladjah in se ob povratku v svoja oporišča ubranili močnih zračnih napadov. Neka druga flotila brzih čolnov je v pretekli noči napadla sovražno izkrcevalno skupino zapadno od Fécampa in potopila iz nje sedem polno natovorjenih vozil za izkrcanje. Naše zaščitne bojne sile so v bitkah z številno močnejšimi sovražnimi skupinami z topniškimi zadetki poškodovale več rušilcev in brzih čolnov, ki so nato prekinili boj.

Pomorska obalna baterija Marcoup se nahaja že od začetka invazije v težišču boja proti sovražnemu brodovju za izkrcanje na

vzhodnem delu cherbourškega polotoka. Kljub silnemu obstreljevanju od morja sem in kljub močnim zračnim napadom je unicila več vozil za izkrcanje in z zadevkom v polno potopila neko sovražno vojno ladjo tipa križarkar. Ko je bila obkoljena po sovražnih lovcih padalcih, se je držala baterija proti močnejšim sovražnim silam in končno razbila obkoljevalni obroč. Druge pomorske obalne baterije so pred Le Havre z dobro merjenimi strelji prisilile dve sovražni križarki, da sta se vrnile. Daljnostenne baterije so obstreljevale ponoch pred Doverom nek veliki sovražni konvoj.

V Italiji je nasprotnik na obeh straneh jezera Bracciano sunil z močnimi silami oklopnikov, ki jim je sledila pehota, dalje naprej. Pri tem je prišlo do silnih bojev v prostoru pri Civitavecchia in pri Civita Castellana. Iz frontnega odseka severozapadno in vzhodno od Rima ne poročajo o nobenih posebnih bojnih dejanjih. Sovražnik sledi le obotavljajoč se našim odmikanjem.

Na vzhodni fronti so se z odstrelom 31 sovražnih oklopnikov izjavili ponovni nasprotni napadi Sovjetov severozapadno, od Jasija. Pri bojih v prostoru pri Jasiju so nemško-romunske čete pod poveljem romunskega konjiškega Generala Rocavita, Generala der Panzertruppen pl. Knobelsdorff ter Generala der Infanterie Mietha z odlično podporo močnih odredov nemško-romunskih bojnih in bombnih letal v trdih bojih vrgle bojševike in globoko razčlenjenih položajev, ki so jih žilavo branili, in s tem znatno izboljšale lastne položaje. Sovražnik je imel najhujše krvave zgube in razen tega zgubil v času od 30. maja do 7. junija okrog 1400 ujetnikov, 209 oklopnikov, 410 topov in metalkov granat ter številna druga orožja. Uničili smo 323 sovražnih letal, izmed teh 50 po četah vojske. Poveljnik nekega romunskega bataljona gorskih lovcev major Lunga se je pri teh bojih posebno odlikoval.

V Finskom morskem zalivu so nemška stražna vozila napadla zaščito neke sovjetske pospravljajne skupine, potopila dva brzca in tri druga začgala; od teh se je eno bržkone potopilo.

Pozamezna britanska letala so v minuli noč odvrgla bombe v kolskem prostoru.

Kako je Stalin izsilil invazijo na Zapadu

Churchill se je hotel izmužniti — „United Press“ objavlja senzacionalna odkritja

Stockholm, 9. junija. Začasno edini dobitnik in uživalec pri započetku invazije na Zapadu je po spričevalu neke velike severnoameriške agencije Moskva. Tam bi moral, tako prav zanimivi podrobni opis „United Press“ iz Washingtona, s pozdravnimi salutami počastiti jutro invazijskega dne. Stalin je gotovo zelo zadovoljen s tem ukrepom. Sele po več let trajajočem pritisku na Churchilla je z Rooseveltom naklonjenostjo in podporo dosegel, da so bili Angleži prisiljeni, pristati na ta projekt. Med tem se je za kulismi zaveznikov odigrala ena izmed najbolj dramatičnih in napetih diplomatskih iger. Maja 1942. leta je Molotov pri svojem obisku pri Rooseveltu zapustil Belo hišo z očitnim prepričanjem, da bo prišla invazija v Zapadno Evropo že pred koncem leta.

En mesec pozneje je pa prišel Churchill k predsedniku Zedinjenih držav in izjavil, ko je nanesel govor na invazijo, da je to podjetje nemogoče in da se mora opustiti in načrti. Kmalu po tem se je v Moskvi lahko opazila jasna razdražljivost in nevolja glede načrtov in nagibov zaveznikov. Stalin je bil v svojih izvajanjih brutalno odkritosčen, in Roosevelt se je skrbno izogibal, da bi javno kakorkoli načelno vprašanje invazije. Vso resnico bomo menda pač šele po vojni spoznali. Toda glede glavnih potez v diplomatski igri za invazijo ni nobenega dvoma. Morda sploh ne bi prišlo do kakšne invazi-

za izkrcanje leže sežgani pred obalo. Na obeh straneh izliva reke Orne in severno od Carentana so se vneli silni boji z močnejšim nasprotnikom, ki se mu je doslej še posrečilo, obdržati ta mostišča s hudimi zgubami. Dne 6. junija zarana so nemški torpedni čolni z dobrim uspehom napadli v zaliv Seine skupino sovražnih bojnih ladij, ki je skupno s križarkami in rušilci ščitila brodovje za izkrcanje. Lahke nemške pomorske bojne sile so v noči na 7. junij zapadno od Le Havre sunile proti skupini britanskih rušilcev in dosegla več torpednih zadetkov. En rušilec je goreč obležal. Obalne baterije vojne mornarice so v hudem topniškem dvoboju prizadeli bojnim ladjam in rušilcem močne zgube. Ob zaporah, ki jih je položila vojna mornarica, se je potopilo več sovražnih enot po metalnih min. Obojestransko bojno delovanje v zraku je včeraj močno oviralo vreme. Nad prostorom izkrcanja so sile zračne obramebe po doseganjih poročili sestrelle 104 sovražni letala.

Boj proti komunističnim tolpm na Balkanu je bil meseca maja posebno uspešen. Sovražnik je utpel najhujše krvave zgube in razen 17.200 mrtvih zgubil 8700 ujetnikov in prebežnikov. Uničeni ali uplenjeni so bili številni topovi, lahka in težka pehotna orožja, skladischa municije in prehrane.

Trdi boji ob severnofrancoski obali

Kakor je Oberkommando der Wehrmacht dne 6. junija objavilo, je sovražnik v predloči noči začel s svojim že dolgo pripravljenim in po nas prizakovanim napadom na Zapadno Evropo. Po uvedu s hudimi zračnimi napadi na naš obalne utrdbe je spustil na več krajin severnofrancoske obale med Le Havre in Cherbourgom zračne padalske čete in se s podporo močnih pomorskih bojnih sil hkrati izkreal od morske strani. V napadanem pasu obrežja so v teku srditi boji.

Na Vzhodu so se nemško-romunske čete z učinkovito podporo močnih odredov nemško-romunskih letalcev severozapadno od Jasja kljub žilavemu sovražnemu odporu prebile v trdih bojih še dalje naprej in zvrnele ponovne nasprotne napade boljševikov. V zračnih bojih je bilo uničenih 30 sovražnih letal.

Na Hrvatskem so čete vojske in Waffen-SS pod vrhovnim poveljstvom Generalobersta Rendulića s podporo močnih odredov bojnih in bombnih letalcev napadle sredilšče skupin Titovih tolip in jih po več dni trajajočih hudi bojih razbile. Sovražnik je po začasnih poročilih zgubil 6240 mož. Razen tega so bila uplenjena razna vsakovrstna orožja in mnoge oskrbovalne naprave.

Anglija je stavila vse na svojo zadnjo kocko

Stockholm, 9. junija. V tem ko Eisenhower po svojem prvem pozivu invazijskim četam molči, je dal general Montgomery po londonskem radiu razširjati poslanico angleškim četam, ki so udeležene pri invaziji. Njegov poziv, ki se je posluževal znanim public, se je končal z vzklikom: »Vam vsem vratolom in kostolom ter lovski zdravo na evropski celiini! Mora se pač prepustiti Montgomeryju, da izbere ton, ki ga smatra za primernega, da vzpodbuja svoje vojake k dirki v smrt. Kar nas pri njegovem mokroodsečnem pozivu zanima, so edino beseda: »Kdor si ne upa, stavit vse na eno kocko, tega je ali strah pred njegovo usodo, ali pa je dobček majhen.« Anglija v resnicici stavi vse na eno kocko, zadnjo ki jo ima še v roki.

Zavezniški državniki o napadu na Evropo

Vsek evropski narod se bojuje za svojo svobodo in ogroženo eksistenco

Berlin, 9. junija. Duce je dal o priliki invazije v Severno Francijo zastopniku DNB v Severni Franciji slednjo izjavov: »18 mesecev po prvi objavi, ki jo je dal angleški radio francoskemu prebivalstvu, se je začela invazija na evropski kontinent. Vojna je s tem dosegla svoj višek in ljudem na vseh petih kontinentih je zastal dih pred tem gigantskim spopadom, ki mu ni primera v zgodovini. Nepotrebno je povedati, da zasleduje srce italijanskega naroda dogodek z govorstvo, da bo modrost in energija vodstva in že legendarno junastvo nemških vojakov unčilo sovražni poskus. *

Državni šef maršal Pétain je izdal poziv na francoski narod, v katerem poziva vsa francoska službena mesta, železničarje in delavce, da ostanejo na svojih mestih, da bi obdržali življeno nacije in da bi izpolnili naloge, ki pripadajo vsekemu posamezniku. »Francozile stoji v pozivu, »ne povečajte naše nesreč po delih, ki bi vam prinesla trajične represalije. Nedolžno francosko prebivalstvo bi skusilo posledice. Samo po vzdrževanju najstrožje discipline se lahko reši Francija. Ubogajte torej povelja vlade, vsekaj naj izpolni svojo dolžnost. Okolnosti bitke bodo morda primorale nemško armado, da bo v bojnem območju morala kaj posnebno odrediti. Pokorite se tem nujnim odredbam. *

Poglavnik dr. Ante Pavelić je izjavil dopisniku DNB: »Zgodovina Evrope pozna besedko invazije že zdavnaj. Prišla je vedno iz Vzhoda in bila so to več ali manj vedno podlidle trume, ki so vdile v civilizirane pokrajine Evrope, radi ropanja in rušenja. Invazija Anglo-Amerikanecv ni sicer prišla iz Vzhoda, ali ima iste uspehe. Anglo-Amerikanec se ne bi mogli izogniti invaziji boljševiske Rusije v Evropi. Hrvatski narod je pripravljen in odločen, da vse svoje sile vstavi za skupen boj in da se z nemškim narodom

bojuje proti vsaki invaziji, ker ve, da se bojuje za svojo svobodo in svoj obstanek. *

Armijski general Milan Nedić, šef srbske vlade, je izjavil nekemu dopisniku DNB: »V vsakem primeru bo londonski račun, ki Srbija in Srbe vključuje v z invazijo povezani balkansko-vstaški pokret, napačen. Mi vemo, da so nas Anglo-Amerikanec izdali in prodali boljševikom. Tako se spreminja za nas in tudi za druge jugovzhodne narode problem invazije v konkretni primer neizprosnega protiboljševiškega boja, ki ga bime skoraj da že tri leta z vedno večjim uspehom. Invazija ne spreminja stališča Srbije. Mi smo pripravljeni, da žrtvujemo vse za dobrobit našega naroda. *

Ministrski predsednik Quisling je napisal v razgovoru z dopisnikom DNB: »Evropski kontinent je dosegel stanje svojega zgodovinskega razvoja, v katerem različne države in narodi streme po evropski enotnosti, da bi ohranile svojo svobodo in obstoj. Obstoj Evrope se mora braniti proti svetovnim silam, ki so nastale izven Evrope in ki v znaku stalne ekspanzije ograjo starci kontinent z uničenjem in izropanjem za stoletja. Za vsakega Europejca, ki ga ljubezen do rodne zemlje in naroda z razumevanjem za osudo veže z Evropo, je položaj vseh teh okolnosti popolnoma jasen. *

Mussert je poslal Führerju slednjo brzojavko: »Moj Führer! No, sedaj ko se je pričela invazija, me žene, Vam, moj Führer, povedati, da so vsi nizozemski nacional-socialisti v zvestobi in usodni povezanosti na življjenje in smrt ob Vaši strani. Gre za biti ali ne biti Evrope. Mi vsi smo ena skupnost in na njenem čelu ste Vi, moj Führer. Tako Vas vidimo kot Führera vse Evrope in zaupamo, da nam Bog v tem boju pomaga. Naša vera in naši upi so neomajni. *

Viharno pričakanje k ofenzivi na Vzhodu

Sedaj zahtevata London in Washington — Eisenhowerjev drugi komunikat

Zeneva, 9. junija. Anglo-ameriško poročanje o invaziji se je od torka zvečer znatno streznilo. Zmagoslavne fanfare od torka zjutraj so se vsekakor umaknile odčini malobesednosti. Ta prehod očvidno bolj realističnemu vrednotenju položaja se izraža že v bornih vsteh, ki jih je izdal ali dopustil Eisenhowerjev glavni stan. Drugi Eisenhowerjev komunikat o invaziji ne vsebuje o sedanjem stanju operacij razen nepomembne opazke: »Boji se nadaljujejo« nič drugega kakor izključno poglede nazaj na pravne napade.

Sicer si pa anglo-ameriški dopisniki v torek zvečer, ker jim manjka aktuelne reči, prizadajo podčrtati začetek ofenzive vobče. Vedno znova poudarjajo, da gre za največjo operacijo na svetu, da se je bombardiranje stopnjevalo od ure do ure in da je brodovje, ki je preprečalo Rokavski preliv, plulo deloma pod zaščito teme, deloma pod umetno zameglilitvijo. Gre za največjo armado, kar jih je svet videl in ki se je začela premikati pod spremstvom vojnih ladij, kakor za neskončno vrsto prevoznih vozil. Iz nadaljnje opisov potem jasno izhaja, da se nikar ni posrečilo presenetiti obrambo, kakor so upali. Ze iskalci min, ki so sunili proti obali, da bi odprli pot, so bili izpostavljeni

maj so zavezniške vojne ladje — vozno brodovje prišle v doseg nemških obalnih utrd, so že začele te živahnno delovati. Razume se samo ob sebi, da se anglo-ameriška agitacija boji navajati kakršne kolik podrobnosti o zgubah, ki pa, kakor izhaja iz vseh opisov, niso bile lahke.

V političnem oziru je zlasti zanimivo, da je anglo-ameriška agitacija sedaj začela v zvezi z zavezniškimi manevri izkrcanja vedno burnejše zahtevati začetek boljševiške ofenzive. Namigavanja, ki so v tem oziru vedno češčenja, imajo neveda svoje politično ozadje in koncem koncem sedaj zoper potrjujejo dejstvo, da so Anglo-Amerikanec v resnicici le zaradi energičnega pričakanja Moskve tvegali skok čez Rokavski preliv.

General Alexander sabotira

Berlin, 9. junija. Glavni stan generala Alexandra in maršala Badoglia je izdal na prebivalstvo Rima slednjo proklamacijo: Prebivalci Rima! Zavezniške čete se bližajo Rimu. Pomagajte zaveznikom in bojujte se proti našemu skupnemu sovražniku, Nemcem in fašistom. Poizvadite, kje se nahajajo nemške zapore in druge sovražne priprave, tako, da zavezniški pridejo skozi vaše mesto brez znub časa, ljudi in materiala.

Prepal zbor se je premikal vzdolž poti po parku, po kateri je ravnokar prihajal grof Kalotai.

Ko je Flora zagledala dolgega, suhega grofa, mu je z veselim krikom tekla nasproti.

*

Nadzornik Kalacsi je gledal na pred njim sedečega jetnika s presunljivim pogledom:

»Ne tajite vendar«, je rekel s trdim glasom, »seveda ste iskalci diamant, mali sultan, ki se nahaja v posesti Kalotajeve rodbine. Prišli ste iz Nemčije semkaj, ko ste bili zvezdeli, da se nahaja tu ta dragulj. Kako se imenuje topla zločincev, katere član ste?«

Peter je hudega nadzornika iskreno pogledal v obraz.

»Gospod nadzornik«, je rekel »gotovo ne boste verjeli, če vam izdam, da ničesar ne vem o malem kalifu.«

»Mali sultan!« je vpil nadzornik.

»Mali sultan! Ali mislite s tem morda menet?« je spraševal Peter vlijudno.

»Diamantu je ime, malo sultan!«

»Smešno ime, kajne, gospod nadzornik?« je menil Peter iskreno.

»Tu ni nič smešnega!« je zagrmel mučeni človek policije.

Naenkrat so se vrata odprila.

»Oh, grof Kiš, moj zvesti prijatelj čebelje! je vpil Peter dobre volje, kajti novopršlec je bil mali čebelni človek.

»Gospod«, je zarochnel nadzornik nad manj grotom, »kdo vam je pa dovolil, da vdrete sem nepravljjeni?«

»Odpustite«, je rekel grof Kiš razburjeno. »nahajam se na potu do mojega posestva. Meni so ukradli pet nagrjenih panjev. Ali bi mi lehko dali s seboj stražnika, ki bi takoj sestavil zapiski o stvari. Jaz sem grof Kiš, moje posestvo je oddaljeno dva deset kilometrov od tu, in tam nimamo nobene policije.«

»Panje so vam ukradli, gospod grof!« se je vmesil Peter.

(Tonec prihodnjic.)

ZRCALO ČASA

Bivši predsednik velikega ogrskega avtomobilskoga podjetja, Zid Eugen Kaldi je bil, kakor poročajo listi, zaprt. Imel je grad v ogrski provinci, kjer je zakopal pod zemljo umetnine in vrednostne predmete v skupni vrednosti 120 milijonov pengöev. Najdeni predmeti so bili zaseženi.

All ima nadško夫 v mislih boljševizem? Nadško夫 iz Yorka dr. Cyril Garbett je dal na škotski konferenci v Carlisle — kakor prav News Chronicle — slednjo značilno izjavvo: V bodočih letih je vsekodaj mogoce, da dobi Anglija totalitarno (!) državno obliko.

»Treba nam je duha iz 1940. leta«, se glasi nadpis članka, v katerem angleški tedenik John Bull napada vojno utrujenost v današnji Angliji, o kateri pravi časopis, da se »vedno bolj razširja«.

»Dajte, da vidimo resnici o Italijanskem pohodu v okov, je izjavil angleški stotnik Mikše v londonskem časopisu Picture Post in nastopil dokaz, da se mora invazija v Italijo raz vseh vidikov smatrati kot usoden uspeh vojskovanja nasprotnikov Os.

Angleški židovski časopis Jewish Chronicle se pritožuje, da se razširja antisemitstvo v Kanadi in da je zlasti v provinci Ontario močno naraslo sovraštvo do Zidov. Sedaj je bil parlament v Ontario prisiljen, skleniti zakon, ki kaznuje vsako protizložovsco demonstracijo.

Po odstopu doseganja ministrskega predsednika v Iraku Nuri es Saida, ki je z brez pogojno podložnostjo pod Anglijo vkorval svojo državo v suženjske verige, je ustavil nov kabinet bivši predsednik poslanske zbornice Hamid Badžadži, ki je bil že večkrat minister.

Führer je sprejel v navzočnosti Reichsmistra des Auswärtigen Pg. Ribbentropa novomnenovanega poslanika neodvisne države Hrvatske v Berlinu, dr. Vladimira Koščaka, ki mu je izročil poverilno pismo in dekret glede odpoklica svojega prednika.

Kakor javlja iz Neaplja, je izdajalski kralj Viktor Emanuel II. izpolnil svojo, dne 12. aprila tega leta dan obljubo, da se bo umaknil od državnih poslov na dan, ko bodo Anglieži in Severnoamerikanec vkorakali v Rim. Neaplju je bil postavljen kraljev sin Umberto za »glavnega namestnika kraljevine«, kot regent, ki izvršuje funkcije kralja, ne da bi sam bil kralj.

Reuter javlja iz Londona, da je de Gaulle, češčar dosegel v Veliko Britanijo so objavili v tork, že nekaj dni v Londonu. Spremlja ga Duff Cooper, britanski veleposlanik pri francoskih disidentih.

Maršal Badoglio je v ponedeljek, kakor javlja »Exchange« iz Neaplja, svečano preklical premirje, ki ga je leta 1940. Mussolini narekel Franciji.

Mornarica severno-amerikanskih Zedinjenih držav objavlja, da je bil severnoamerikanski nosilec letal »Block Island« po sovražniku v Atlantiku potopljena.

Iz Južnozapadnega Pacifika javlja, da je japonsko zračno oružje dne 2. junija napadlo sovražne ladje južno od otoka Blak. Neka sovražna križarka in neki rušilec sta bila potopljena. Japonska letala so se vsa nepoškodovana vrnila v izhodišča.

Sovražne zgube letal na vseh frontah vzhodnokazenskega prostora znašajo po nekem početju cesarskega glavnega stana v mesecu maju 1944. »Devetkratno število japonskih zgub. Sovražnik je zgubil 908 letal, ki so bila sestreljena ali težko poškodovana, medtem ko so zgubili Japonci 63 letal in je bilo 48 strojev poškodovanih na zemlji.«

Angleški rudarji v Južnem Walesu kakor tudi pristaniški in industrijski delavci ob Cloyde in Tyne se boje v sredi te najbolj kravje vojne, vrnitve mira, stoji napisano v angleškem tedeniku »New Leader«. Ta grozna resnica da spoznati, kako žalostno je odpovedal in moralno bankrotiral angleški družbeni red, ker za vsakega delavca pomeni svetovni mir brez posebnosti in ubožstvo.

Kakor se je zvedelo, je japonska vlada vložila pri vladu Zedinjenih severnoameriških držav najstrožji protest radi ustrelitve japonskih internirancev.

Močne komunistične tolpe, ki so jim pomagale anglo-ameriške enote bombnikov in ki so napadle v Srednji Dalmaciji jadranski otok

Roosevelt gesteht Moskaus Invasionsbefehl

Eisenhower zögert 24 Stunden — Laval's scharfe Antwort — Vorsichtiger „Glückwunsch“ Stalins

rd. Berlin, 9. Juni. Amerikanische Polizisten mit dem Revolver in der Hand verwehren den neutralen Journalisten in London den Zugang zu dem Konferenzzimmer, in dem die englische und amerikanische Presse über den Verlauf des ersten Invasionstages unterrichtet wurde. Empörung und Entzücken herrschte im Kreise der Korrespondenten, die sonst bevorzugt waren. Die englische Presse erfuhr indessen auch nicht viel. Schweigender als je sind die Nachrichtendienste, die sich sonst nicht genug hervortun konnten mit ihrer Fixigkeit, jeden Huster Roosevelts zu melden, ehe er noch dem Rachen entfloß. Von den angekündigten 700.000 Worten pro Tag über den Verlauf der Invasion ist bis zur Stunde nichts zu entdecken als ein kümmerliches Communiqué.

Nur in einer Beziehung wird die Schweigsamkeit durchbrochen, nämlich in der Klage über das Schlechtwetter. Die Invasion sei auf den 5. Juni festgesetzt worden, dann aber habe sich das Wetter verschlechtert, hohe See im Kanal und Wolkendecken. Eisenhower verlor schließlich die Ruhe. Nach vier Stunden gab er den Startbefehl, weil besseres Wetter prophezeit worden sei. Diese Propheten saßen in Moskau. Roosevelt hat allen Zweiflern die etwa fehlende Gewissheit verschafft, er rang sich von seinen zum Invasionstagsgebet versammelten Juden los und eilte, so gut er konnte, zur Pressekonferenz, um mitzuteilen, der Invasionstermin sei in Teheran festgelegt worden. Teheran? Das war doch die Konferenz, während der Churchill als Gast Stalins hinterm Stacheldraht der sowjetischen Botschaft logierte und Roosevelt, um nicht vergiftet zu werden, einige Fässer Trink- und Kochwasser aus Washington mitgebracht hatte.

In entsprechend herzlichem Geist ist dann die Invasion vorbereitet worden, deren erster Tagesablauf nicht gerade die Hoffnungen der Angreifer entflammt. Ehe es losging, hatte Eisenhower noch gewaltig in die Leier gegriffen und den „Völkern Westeuropas“, speziell aber den Franzosen, seine „Befehle“ erteilt. Laval ist ihm die Antwort nicht schuldig geblieben. Der französische Regierungschef, sonst ein Meister der Taktik, hat ungewöhnlich laut geantwortet, den heuchlerischen „Bundesgenossen“ gegeißelt, auf die bevorstehende Zerstörung Frankreichs hin gewiesen und verächtlich dem Invasionsoberkommandierenden vorgerechnet, wie sehr er die Psyche der Franzosen verkenne.

Was Frankreich jetzt erleben muß, ist mehr, als ein Volk leicht zu ertragen vermag. Erst der Krieg aus dem Osten ins Land getragen, dann die lange Besatzungszeit, die innere Umwidlung, die geistige Entwurzelung, schließlich die monatelangen Bombardierungen und nun an jedem Küstenstreifen, der Kampfgebiet wird, eine Zerstörung, die viel grausamer werden kann, als das, was in diesem Kriege bisher erlitten wurde.

Die blutigste Phase des Krieges hat begonnen. Das ist der Druck, der auf London lastet, wo der „große Tag“, über den solange geschwätzt worden war, in Ernüchterung verließ.

Stalin hat eine Anerkennung über die Ausführung seines Invasionbefehls durch die pluto-kratischen Verbündeten zu erkennen gegeben. Er hat zwar noch nicht, was eine amerikanische Agentur erwartete, ein Feuerwerk veranstalten lassen aus Freude darüber, daß die angelsächsischen Mächte Weltherrschaftskonkurrenten und ehemaligen großkapitalistischen Widersacher endlich den solange verlangten großen Aderlaß an sich selber vornehmen. Er will wohl erst abwarten, ob dieser Aderlaß die von ihm für ihre Bolschewisierung für notwendig erachteten Ausmaße annimmt. Er hat daher Vorsicht geübt und sich zur Invasion selbst noch nicht vernehmen lassen, aber sein Wohlwollen leuchtet immerhin aus einem Glückwunschtelegramm zu den Fortschritten, die der Vormarsch des Bolschewismus in Italien nach seiner Ansicht macht. Dieses Telegramm ist eine unverkennbare Ermunterungs-demonstration, eine Aufforderung, auf dem

Wege des großen Blutergießens unter der angelsächsischen Jugend fortzufahren.

Angesichts der zu erwartenden hohen Blutopfer trommelte man überall die frömmsten Beter zusammen, um den Sieg zu erleben. Selbst der Hochgradfreimaurer Roosevelt verfasste im Rundfunk seinen Spruch, der zweifellos von einem seiner geistigen Inspizienten, Baruch oder Rosenmann, verfaßt worden war. Immerhin finden sich darin die Sätze: „Der Weg wird lang und schwer werden, der Feind ist stark, er wird womöglich sogar unsere Streitkräfte zurück schlagen.“ Aber Roosevelt spricht die Erwartung aus, daß seine eigenen Heeresscharen sich den Sieg erkämpfen würden „über die gottlosen Streitkräfte des Feindes, die Verkünder der Habgier und des Rassenhochmutes“. Roosevelt hält den Allwissenden offenbar für so schlecht orientiert, daß er den USA-

Imperialismus für die reine Selbstlosigkeit, Deutschlands Kampf für Recht und Leben für Habgier ausgeben möchte.

So beten sie zu Gott und spekulieren auf die Hilfe der Bolschewisten. Das ist das Schauspiel, das die Regierungen der Antieuropäer im Westen am Tage des entscheidenden Ansturms gegen die alte Kulturwelt bieten. Ein amerikanisches Blatt, die „New York Herald Tribune“, hat ausnahmsweise das Richtige getroffen, indem es offenbar ahnunglos schreibt, worin der wahre Sinn dieses geschichtlichen Vergleiches liegt: Der Ausgang der jetzigen Schlacht sei ebenso bedeutsam für die menschliche Geschichte wie die Schlacht bei Marathon oder der Kampf zur Vertreibung der Hunnen aus Europa. In der Tat, das ist ein Kampf für die Rettung nicht nur Europas, sondern der Menschheit. Die neuen Verteidiger der europäischen Gesittung gegen den antieuropäischen Barbarensturm von Westen und Osten werden sich des Erbes der Männer von Marathon würdig zeigen. Die vereinigten Antieuropäer, die Nachfolger der Hunnen, mögen daran denken, daß genau wie damals nicht die Übermacht der Masse, sondern die Größe des Geistes den Ausschlag geben wird, trotz allen scheinen Verdrehungen und gotteslästerlichen Gebeten.

Rom zum Kampffeld gemacht

Kulturschänder General Alexander verursucht Straßenkämpfe

rd. Berlin, 9. Juni. Nichts kennzeichnet den auch als Kampf um die abendländische Kultur Amerikanern verursachten Straßekämpfe in Gegensätze zwischen deutscher Innerlichkeit und feindlicher Verächtlichkeit. Auf der einen Seite General Kesselring das wohlmeinende Angebot und als Kulturzentrum der Christenheit außerhalb der Kampfhandlungen zu belassen, weil der Name dieser Stadt und ihre Bauten betrachtet werden, während auf der anderen Seite hohnvolle Verachtung des „Postkartenplünders“ das Angebot eisig ablehnt und den Befehl erteilt, mit Panzerkräften in die Stadt hineinzustossen und die deutschen Nachhutzen anzugehen.

Diese infame Handlungswise der Stadt Rom und den Gefühlen des größten Teiles der Menschheit gegenüber wälzt die Verantwortung für die zurzeit in den Straßen der Tiberstadt tobenden Kämpfe ausschließlich auf die Schultern des Generals Alexander und seiner Auftraggeber. In ihr spiegelte sich das brutale Gesicht der hemmungslosen Kriegsfurie, deren Vernichtungswahn keine Grenzen kennt. Die Folgen werden, wie immer bei Schuldvergehen gegen Menschheitsgefühle, dem strengen Urteil der ausgleichenden Gerechtigkeit unterliegen.

Unser militärischer und politischer Standpunkt in den Fragen des Kampfes um und in Rom ist von kristallener Klarheit. Ebenso wenig wie einseitige Kampfhandlungen, gibt es auch keinen einseitigen Verzicht auf solche. Nachdem die anglo-amerikanische Truppenführung das deutsche Angebot auf Erklärung Roms zur offenen Stadt abgelehnt hatte, mußten selbstverständlich unsere laut Befehl sich zurückziehenden Truppen das Stadtgebiet von Rom passieren. Seit Monaten war dieses Stadtgebiet deutschseits zur entmilitarisierten Zone erklärt worden. An allen Straßen nach Rom standen deutsche Wachtposten, die jedem deutschen Soldaten das Betreten der Stadt untersagten, und selbst Versorgungstransporte wurden nicht durch die Stadt geleitet. Selbstverständlich war ein solches Verfahren mit nicht unerheblichen Schwierigkeiten für die deutsche Truppenführung in Südtirol verhindert, weil Rom ein Straßen- und Eisenbahnknotenpunkt ist, den man nur unter Hintan-

stellung militärischer Erfordernisse umgehen kann. Lediglich Lebensmitteltransporte für die Zivilbevölkerung wurden in die sonst dem Hunger preisgegebene Stadt hineingebracht, aber diese waren deutlich erkennbar durch große Aufschriften mit den Worten: „Pane pro Roma“ ausgewiesen worden. Nur diese absolut einmalige und völlig einseitige deutsche Rücksichtnahme auf Rom hatte die Anglo-Amerikaner von der Bombardierung großen Stils abhalten können und auch diese nur in bezug auf das Zentrum der Stadt. Äußere Stadtteile und andere Stellen innerhalb der römischen Bannmeile unterlagen trotzdem dem rücksichtslosen Bomben-

terror des Feindes.

Nachdem die militärischen Ereignisse südlich und südöstlich der Stadt einen bevorstehenden Kampf um Rom selbst in das Gebiet der militärischen Überlegungen einbezogen hatten, wurde deutscherseits der Versuch gemacht, in Form einer gegenseitigen Übereinkunft die bisherigen deutschen Gefangenheiten auch in Zukunft zu gewährleisten und Rom ungestört vom Kampfgeschehen zu erhalten. Auch dieser Entschluß bedeutete den Verzicht auf weitgehende militärische Möglichkeiten. Dennoch wurde er gefaßt und er wird von jedem Deutschen und jedem Europäer gebilligt werden. In dem Augenblick jedoch, da General Alexander die Kampfhandlungen gegen die Stadt selbst eröffnete und Panzerverbände in das Stadtinnere einrücken ließ, setzten sich die deutschen Truppen zur Wehr. Sie werden den eingedrungenen Feind so

lange bekämpfen, bis die damit herausbeschworene Gefahr der Überflügelung oder Abschneidung anderer deutscher Verbände beseitigt ist. Dies war nicht nur eine unabdingte militärische Notwendigkeit, sondern stellt auch die einzige Antwort dar, die der Feind zu begreifen imstande ist.

Die damit dem ursprünglichen Entschluß der kampflosen Übergabe Roms an den Feind neu entstandene politische und militärische Lage ist in allen Einzelheiten seit langer Zeit vorbedacht worden. Es kann weder uns, noch dem italienischen Volk oder gar Europa gleichgültig sein, wenn Kulturverächter Mischlinge und Neger sich in Rom aufzuhalten. Aber auch über Rom wie überhaupt über Italien und das europäische Schicksal entscheidet der Ausgang des Gesamtkrieges. Wir haben die Gewißheit, daß der Feind die Stadt in unvergleichlich viel kürzerer Zeit wieder verlassen wird, als er benötigte, um in sie zu gelangen. Diese neun Monate Kampf, die seit dem Zeitpunkt verstrichen sind, als die Räumung Roms bereits aus militärischen Gründen ins Auge gefaßt war, haben deutlich gezeigt, welche Kraft und was für ein Kampftum der deutsche Soldat zu entwickeln vermag. Ihm kann bei seinem Kampf diese ehemalige italienische Hauptstadt, die eigentlich schon seit Monaten zwischen den Fronten lag und in die er sowieso nicht hinein durfte, kaum etwas bedeuten. Er richtete sich darauf ein, dem Feind in dem sich von der Campagne bis zur Po-Ebene über rund 300 Kilometer erstreckenden Apenninengebirge immer wieder und in ständig neuen Stellungen ebenso entgegenzutreten, wie er dies in den Lepiner Bergen oder im Albaner Gebirge getan hat. Er überläßt es darüber hinaus gern dem Feind, Erfahrungen mit den Schwierigkeiten zu sammeln, die aus der Notwendigkeit der Ernährung einer Großstadtbevölkerung von über zwei Millionen Menschen entstehen. Rom hat keine Fabriken und kein nahrungsreiches Umland, es ist wirtschaftlich gesehen und dementsprechend im Kriege auch militärisch ein reiner Defizitposten.

Deshalb wird der in Italien kämpfende deutsche Soldat, dem der Schutz der europäischen Kernländer obliegt, den Entschluß der deutschen Truppenführung, neue Verteidigungslinien nördlich von Rom zu beziehen, nur begrüßen. Er weiß darüber hinaus, daß die Bedrohung aus dem Osten und die vom Feind so oft angekündigte Invasion die Bereitstellung starker Reserven an der Atlantikküste und in Osteuropa erfordert, und daß die deutsche Truppenführung mit vollem Bewußtsein die vom Feinde nur zu gern gewünschte Abziehung von Reserven von diesen beiden Brennpunkten unterlassen hat. Somit flügt sich militärisch gesehen, die augenblickliche italienische Lage vollkommen in das Gesamtziel der deutschen Kriegsführung ein, deren verantwortliche Männer in ruhiger Sicherheit und eiserner Selbstbeschränkung alle Voraussetzungen für das glückliche Ende des europäischen Schicksalskampfes schaffen.

Erstes Seegefecht in der Seine-Bucht

Im Westen, 9. Juni. (PK-Sonderbericht) Seit etwa 4 Uhr morgens des ersten Invasionstages werden in der Seine-Bucht, zunächst im Westteil der Bucht vor der Ostküste der Halbinsel Cotentin, größere Schiffe festgestellt, die draußen vor der Küste gestoppt liegen; Ausladungen also! Während hier die Landungsboote im Feuer der Batterien auf den Strand zu laufen, liegen in den Einsatzhäfen der Torpedoboote die Leinen von den Pollern. In hoher Fahrt schießen die schlanken Boote durch die Nacht, sie haben Befehl, die Ausladungen unter vollem Einsatz zu bekämpfen. Zur gleichen Zeit gleiten die Schnellboote aus den Bunkern. Ihr Auftrag lautet, aufzuklären um der Führung ein klares Bild von der Lage zu vermitteln. Schon nach kurzer Fahrt sichten die Torpedoboote auf ihrem Marsch zu dem befohlenen Einsatzziel den Feind. Deutlich sind, es ist noch eine halbe Stunde vor Sonnenaufgang, von der Brücke die schweren Schiffe auszumachen. Sechs Schlachtschiffe!

Da steigt schon von den Masten der deutschen Boote das alte Angriffssignal der Zerstörer hoch, der rot gezackte Standarte „Z!“ ran an den Feind! Aus den Schornsteinen schlägt feurige Lohe: Höchstfahrt. Die Rohrsätze schwenken aus, die Boote setzen zum Torpedoangriff an, zum Angriff auf einen gewaltigen Gegner. Torpedo auf Torpedo zischt aus den Rohrsätzen und kaum sind die Torpedos heraus, da lagen drüber um den feindlichen Verband Flugzeuge ihre Nebelwände. Der Gegner hat die Gefahr erkannt! Der Donner seiner schweren Geschütze dröhnt über die Bucht, ringsum stehen die Fontänen um die deutschen Boote, über denen die Flugzeuge des britischen Flottenverbands kreisen, um das Feuer seiner Artillerie zu leiten. Dann brausen britische Jäger heran, schießen mit Bordwaffen, bestreichen Decks und Aufbauten mit d-n Garben ihrer Maschinengewehre, aber das ist ein Gegner mit dem sich die deutschen Boote oft genug herumgeschlagen haben, und während die Flak-Waffen die immer wieder anfliegenden Maschinen auf Distanz halten, nehmen die Torpedos ihre tödliche Bahn.

Nachdem der letzte Torpedo und die letzte Granate verschossen sind, kehren die Boote ohne Beeinträchtigung ihrer Gefechtskraft in den Stützpunkt zurück. Sobald Torpedos und Munition übernommen sind, werden sie wieder bereit sein zum nächsten Einsatz. Kriegsberichter Dr. Hans Rinhart.

Auch Invasion der Superlative

Stockholm, 9. Juni. General Sir Frederick Pile, der Oberkommandierende der englischen Luftverteidigung, erklärt im Verlauf einer Werbeveranstaltung für Kriegsanleihe, er habe das größte Vertrauen auf einen Erfolg der Invasion; denn sie we die gemacht „durch die besten Soldaten der Welt“ mit der besten Luftwaffe und der besten Seestreitmacht, und die Soldaten würden geführt durch die besten Generäle der Welt.

Da Sir Frederick schon einmal bei Superlativen ist, hätte er hinzufügen können, daß die Soldaten für die zufriedensten Aktionäre der Welt und die höchsten Dividenden bluten sollen, auf Moskaus Druck in den Tod geschickt durch die verantwortungslose Plutokratie. Im übrigen: Die amerikanisch-englischen Generäle haben bisher kaum Gelegenheit gehabt zu beweisen, daß sie die „besten“ der Welt sind. Ganz im Gegenteil!

lange bekämpfen, bis die damit herausbeschworene Gefahr der Überflügelung oder Abschneidung anderer deutscher Verbände beseitigt ist. Dies war nicht nur eine unabdingte militärische Notwendigkeit, sondern stellt auch die einzige Antwort dar, die der Feind zu begreifen imstande ist.

Die damit dem ursprünglichen Entschluß der kampflosen Übergabe Roms an den Feind neu entstandene politische und militärische Lage ist in allen Einzelheiten seit langer Zeit vorbedacht worden. Es kann weder uns, noch dem italienischen Volk oder gar Europa gleichgültig sein, wenn Kulturverächter Mischlinge und Neger sich in Rom aufzuhalten. Aber auch über Rom wie überhaupt über Italien und das europäische Schicksal entscheidet der Ausgang des Gesamtkrieges. Wir haben die Gewißheit, daß der Feind die Stadt in unvergleichlich viel kürzerer Zeit wieder verlassen wird, als er benötigte, um in sie zu gelangen. Diese neun Monate Kampf, die seit dem Zeitpunkt verstrichen sind, als die Räumung Roms bereits aus militärischen Gründen ins Auge gefaßt war, haben deutlich gezeigt, welche Kraft und was für ein Kampftum der deutsche Soldat zu entwickeln vermag. Ihm kann bei seinem Kampf diese ehemalige italienische Hauptstadt, die eigentlich schon seit Monaten zwischen den Fronten lag und in die er sowieso nicht hinein durfte, kaum etwas bedeuten. Er richtete sich darauf ein, dem Feind in dem sich von der Campagne bis zur Po-Ebene über rund 300 Kilometer erstreckenden Apenninengebirge immer wieder und in ständig neuen Stellungen ebenso entgegenzutreten, wie er dies in den Lepiner Bergen oder im Albaner Gebirge getan hat. Er überläßt es darüber hinaus gern dem Feind, Erfahrungen mit den Schwierigkeiten zu sammeln, die aus der Notwendigkeit der Ernährung einer Großstadtbevölkerung von über zwei Millionen Menschen entstehen. Rom hat keine Fabriken und kein nahrungsreiches Umland, es ist wirtschaftlich gesehen und dementsprechend im Kriege auch militärisch ein reiner Defizitposten.

Deshalb wird der in Italien kämpfende deutsche Soldat, dem der Schutz der europäischen Kernländer obliegt, den Entschluß der deutschen Truppenführung, neue Verteidigungslinien nördlich von Rom zu beziehen, nur begrüßen. Er weiß darüber hinaus, daß die Bedrohung aus dem Osten und die vom Feind so oft angekündigte Invasion die Bereitstellung starker Reserven an der Atlantikküste und in Osteuropa erfordert, und daß die deutsche Truppenführung mit vollem Bewußtsein die vom Feinde nur zu gern gewünschte Abziehung von Reserven von diesen beiden Brennpunkten unterlassen hat. Somit flügt sich militärisch gesehen, die augenblickliche italienische Lage vollkommen in das Gesamtziel der deutschen Kriegsführung ein, deren verantwortliche Männer in ruhiger Sicherheit und eiserner Selbstbeschränkung alle Voraussetzungen für das glückliche Ende des europäischen Schicksalskampfes schaffen.

Ausschneiden! Aufheben!

DEUTSCH METHODISCH UND PRAKTISCH Nemško metodično in praktično

Dr. F. J. Lukas

Osnovno pravilo: Ce gre za položaj, za obstanek na nekem mestu, se stavi 3. sklon (vprašanje: kje?) ce gre za gibanje, sicer ali menjavo prostora, se stavi 4. sklon (vprašanje: kam?).

3. Fall: Das Bild hängt an der Wand. (Wo hängt das Bild?)

4. Fall: Ich hänge das Bild an die Wand. (Wohin hängt ich das Bild?)

Die Vorwörter verbinden sich oft mit dem folgenden bestimmten Artikel zu einem einzigen Wort.

Pomni: Predlogi se često vežejo s slednjim določenim členom v eno samo besedo.

Na primer: an + dem = am

vor + dem = vorm
an + das = ans
auf + das = aufs
vor + das = vors

An dem Haus = am Haus

In dem Haus = im Haus

vor dem Haus = vorm Haus

auf dem Haus = aufs Haus

vor das Haus = vors Haus

Übungssätze: Das Buch liegt auf dem Tisch. Ich gehe zur Post. Ich bin auf der Post. Wir stehen hinter der Tür. Wir gehen hinter die Tür. Das Faß ist im Keller. Wir rollen das Faß in den Keller. Das Bild hängt über dem Schreibtisch. Der Teppich liegt unter dem Tische. Wir legen den Teppich unter den Tisch. Das Tal ist zwischen den Bergen. Wir legen das Buch zwischen die Hefte. In diesem Kurs sind 35 Schüler. Wo sitzt der Vogel? Auf dem Dache. Wohin fliegt der Vogel? Auf das Dach. Wo klebt die Marke? Auf dem Brief. Wie wohnen in der Stadt.

III. Beantworten folgende Fragen: 1. Wer repariert ein Auto? 2. Wieviel Zähne hat der Mensch? 3. Was ist Berlin? 4. Was macht der Hund? 5. Was macht die Wäscherin? 6. Wo ist der Keller? 7. Wo ist das Nest des Vogels? 8. Wo arbeitet der Fabriksarbeiter? 9. Wo wohnen die Soldaten? 10. Wo schwimmen die Fische? 11. Wo fliegen die Vögel? 12. Wo hängen die Bilder? 13. Wohin hängen wir die Bilder? 14. Woher kommt der Briefträger? 15. Was bringt er? 16. Womit sehen wir? 17. Womit hören wir?

Wörter

Abteil (s) — oddelek
an — pri, ob, na, nad
anstatt — namesto
anzünden — prizgati
Arie (w) — arija, napev
auf — na
bestehen — zdržati, vzdržati, sestojati, vztrajati
bitten — prositi
Dummheit (w) — neumnost
durch — skozí
Erfolg (m) — uspeh
Erlaubnis (w) — dovoljenje
Ernährungsamt (s) — prehranjevalni urad
Familie (w) — družina
Faß (s) — sod
Fehler (m) — napaka
Feld (s) — polje
fischen — ribariti
Film (m) — film
Gedächtnis (s) — spomin
gegen — prot

Nemška oborožena sila je zavarovala cerkvene dragocenosti

Rešene so bile iz med tem podrtih kovelskih cerkva — Oborožena sila jih je predala pristojnim cerkvenim dostojanstvenikom

Krakov, 9. junija. V Lublinu je v prisotnosti branilca Kovla, imetnika briljantov 44. Obergruppenführerja Gilleja po naročilu divizijskega župnika Weissa izročil guverner 44. Gruppenführer dr. Wendler predstavnikom rimske-katoliške in pravoslavne cerkve po načetu oborožene sile cerkvene dragocenosti, ki so bile rešene pred uničenjem. Bila je to celo vrsta dragocenosti, med njimi nad 70 ornatov (od teh šest oblačil iz zlatega brokata in z zlatom vezena), 12 dragocenih kelihov, nadalje monštance, težki svečniški okras za oltarje, štiri nad sto let stare omare oltarjev, relikvije, cerkvene zavarte, 25 paramentov in ikon, s kovino obite liturgične knjige, kar vse je bilo rešeno iz cerkva, ki jih je zlasti na binkoščini praznike sovražnik močno obstreljeval in med tem tudi popolnoma porušil. K Izročitvi so bili prišli glavni vikar prelat iz Kovla, od rimske-katoliške cerkve dr. Simon Smerka, osebni tajnik metropolita in holmski nadškof ter škofijski zakladnik kanonik prelat Gregor Metiuk iz Holma. Divizijski župnik Weiss

poudaril, da nemško pehotno divizijo v Kovlu veseli in zadovolji, da je rešila cerkvene dragocenosti in jih iztrgala sovražnemu ognju.

General Moser, ki je cerkvenim dostojanstvenikom po načetu nemške oborožene sile zopet predal v last številne dragocene cerkvene zaklade, je pri tem podčrtal, da so nemški vojaki vedno skrbili za to, da se zavarujejo cerkveni zakladi, dragocenosti, relikvije in slike pred posegom in obstreljevanjem sovražnika. Guverner dr. Wengler je izrazil svoje veselje, da se je mogla cerkvena imovina, ki je bila rešena po naših četah, vrnila duhovnikom ravno tukaj v Lublinu, v katerega so se zatekli, ko so bili pregnani iz svojih škofij in svojega področja. Pri tem je vrednotil to čin nemških vojakov v Kovlu, s katerim so bili rešeni sveti predmeti tako katoliške, kakor tudi pravoslavne cerkve, kot dokaz za to, da sta nemška oborožena sila in nemški narod edina rešilca in zaščitnika evropske kulture in bosta to tudi vedno ostala. V srce segajoče so bile besede zahvale od strani generalnega vikarja in

prelata dr. Kmuszynskega, ki se je zahvalil v imenu lublinske škofije in na koncu rekel: »Bili smo že v velikih skrbih, da morda ne bo ostalo nič več naše cerkvene imovine, in smo za to to preseñeči in veseli, da nam nemška armada s svojo junaško borbo in razsvojega prepričanja, da se bojujejo za blagor evropskih narodov, izročata to, kar smo smatrali za pogrešano in zgubljeno. Stransili bomo te reči prav dobro in jih bomo izročili naprej generacijam. Naj bodo blesteče spričevalo plemenitosti in hrabrosti nemške vojske.«

Po načetu pravoslavnega metropolita iz Holma se je zahvalil osebni tajnik nadškofa dr. Smerska zastopnikom oborožene sile in predstavnikom nemške armade ter označil rešene cerkvene predmete kot ociten dokaz izbornega dela nemških vojakov. Svoja izvajanja, ki so poudarjala uveljavljeno so-delovanje z deli nemške uprave in oborožene sile, je zaključil z najboljšimi željami metropolita, ki je prosil božjega blagoslova za zmago nemških orožij.

Führer je sprejel Sztojaya

Führerhauptquartier, 9. junija. Führer je danes sprejel kraljevskega ogrskega ministarskega predsednika Doeme Sztojaya, ki je prišel dne 6. junija na obisk s šefom kraljevskega ogrskega generalnega štaba, generalnega polkovnika Voeresa. V prirščenem razgovoru so bili obravnavani v duhu prijateljiva določeni odnosjai Reicha do Ogrske, kakor tudi aktualna vprašanja nemško-ogrskoga sodelovanja v skupnem vojskovjanju obeh narodov. Raznih razgovorov sta se udeležila Reichsminister des Auswärtigen pl. Ribbentrop in Generalfeldmarschall Keitel. Zvezcer so bili ogrski gospodje gostje Reichsausßenministra.

Odlikovanje z Eichenlaubom

Berlin, 9. junija. Führer je podelil odlikovanje Eichenlaub zum Ritterkreuz des Eisernen Kreuzes (hrastov list k viteškemu križu železnega križa) 44. Obersturmbannführerju Karlu Ullrichu, poveljniku poletka oklopnojskih grenadirjev 44. »Theodor Eicke« v divizijski oklopnjakov 44. »Totenkopf«, kot 480. vojaku nemške oborožene sile.

Nadalje je Führer dne 4. junija podelil odlikovanje Eichenlaub zum Ritterkreuz des Eisernen Kreuzes Feldweblu Ferdinandu Wegererju, Zugführerju v nekem polku oklopnojskih grenadirjev iz nemških Gauov ob Dnjevi, kot 483. vojaku nemške oborožene sile.

Najvišje odlikovanje za Mannerheima

Helsinki, 9. junija. O priliki 77. rojstnega dne finskega maršala Mannerheima in s tem združenega praznika zavesti finske oborožene sile je državni predsednik Finske Rytis z ministrskim predsednikom Linkamiesom in vojnim ministrom Waldenom osebno izročil na nekem odsekovi fronte maršalu pozdrave in želje državne oblasti in podelil finskemu maršalu veliki križ finske Bele rože na verižici, z meči in dragulji. Po tej priliki izvršenem obisku pri več frontnih oddelkih je bil pri državnem predsedniku sprejem na čast maršalu, ki so se ga udeležili generali in višje častništvo finske oborožene sile.

Kesselring je prekrižal račun

Zeneva, 9. maja. V kolikor se anglo-ameriško časopisje peča z vojaškim pomrenom zasedbe Rima, se lahko vsi komentarji spravijo v isti red. V splošnem so mnenja, da je zasedbe Rima samo epizoda v kravavi borbi za italijanski polotok. Ta boj, tako naglaša na pr. daljše poročilo neke agencije v USA v glavnem zavezniškem stanu v Neapelju, bo še dolgo trajal, ker v zadnjem letu vojaško nismo dovolj izrabili Badoglijevega političnega odpada. Ofenziva, ki se je začela, ima namen uničiti nemške čete po predoru in razviju italijanske fronte. Danes po zasedbi Rima mora anglo-ameriška strategija rešiti bistveno še iste probleme, ki so se že mesece vedno spet pojavili v Južni Italiji. Kako naj bi se preprečilo, da anglo-ameriške vojne sile ne bi bile po več tednov zadržane pred novo fronto? Spričo rezerv, ki z njimi razpolaga nemško vodstvo pri operacijah v Italiji, in nesporno spretnosti, s katero nemška vojska pripravi in izpelje zavlačevalne akcije, se danes sploh ne da pregledati, kako bi se v doglednem času dosegel končni namen anglo-ameriškega vodstva, namreč izgon nemških čet s polotoka.

Te splošne vojaške perspektive se izražajo tudi v londonskih komentarjih. Žal je Kesselringu uspelo, da je prekrižal načrte anglo-ameriškega vodstva, ugotavlja na pr. razočarano diplomatski dopisnik Reuterjeve agencije. V toliko zavzetje Rima vojaško ne pomeni mnogo.

Lidell Hart o napustitvi Rima

Radi padca Rima se nemškemu vodstvu od strani angleškega vojaškega kritika, stolnega Lidella Harta v. »Daily Mail« skorajda čestita. Z Rimom so Nemci, tako izjavila Lidell Hart, težko breme prehrane 2 milijonov ljudi prevlali na zapadne sile. Vkorakanje zapadnih sil v Rim je preobremenilo za mnogo njihov sistem preskrbe.

Največja madžarska tovarna škroba je začela izdelovati škrob iz rži. Doslej so na Madžarskem izdelovali škrob samo iz krompirja in rži, dočim nemške tovarne škroba že dolgo uporabljajo tudi rž kot surovino. Iz rži napravljen škrob je sicer dražji kot škrob iz krompirja in rži, zato pa je boljši.

Nemški predlogi za varstvo Rima

Nemčija je storila, kar je človeku mogoče, da varuje večno mesto

Oberkommando der Wehrmacht je dne 5. junija objavilo:

Vrhovni poveljnik nemških čet v Italiji, Generalfeldmarschall Kesselring, je dne 3. junija ob 23. uri po nemškem veleposlaniku pri Vatikanu radi oddaje na vrhovno komando anglo-ameriških bojnih sil izročil siedeče predlage, da bi se mesto Rim po vojskujočih se silah priznalo za odprto mesto.

1. Mesto Rim se po vojskujočih se silah prizna za odprto mesto.

2. Kot meje odprtega mesta naj veljajo: St. Paolo izključno železniške proge, severno od St. Paolo do Piazza Maggiore — črta od Piazza Maggiore (železniška proga in stazione Tiburtina izključno do vzhodno Villa Chigi). Od Villa Chigi do kolena Tibere 1.5 km jugozahodno traktišča Torre di Quinto — južno od reke Tibere do Ponte Miesio (vključno) — zapadni kot Vatikanska mesta — Porta San Pancrazio in kolodvor Trastevere (vključno) — Ponte Sublicio (vključno) — do vzhodne Tiberine obale — Porta San Paolo (izključno).

3. Posamezne določbe: a) OKW se obve-

zuje, kakor do sedaj, da se v odprttem mestu ne bodo nahajale nobene vojaške ustanove in čete in se ne bodo vršila v mestu nobena premikanja čet. b) Izvzete so od tege službena mesta in policijski odredi, ki so potrebni za obdržanje mira in reda kakor tudi za preskrbo mesta. c) V odprttem mestu se ne bodo izvršila nobena razdejanja. d) Zaloge preskrbnega blaga se uporabljajo izključno za civilno prebivalstvo. e) Tudi pri prepustitvi mesta po nemški oboroženi sili se bo vršila preskrba mesta z elektriko in vodo in dosedanjih oskrbovalnih naprav, v kolikor se nahajajo v posesti nemške oborožene sile.

4. Pogoj za sprejem teh obveznosti nemške oborožene sile je pristanek vzajemnosti. Nemški vrhovni poveljnik je dal pobudo, da bi bil Vatikan zaprošen, da prevzame primeren nadzor nad tem, da se bodo te obveznosti izpolnjevale. Na te predlage do sedaj anglo-ameriška vrhovna komanda še ni odgovorila.

Namesto tega, je general Aleksander v proklamaciji pozval rimske meščane, naj vrše oborožen odpor proti nemškim četam.

Neprostovoljni namečki

Neprestani bombni napadi Anglo-Amerikanec na ozemlje Reicha imajo baje smoter, da bi razbili nemško oboroževalno industrijo. Kaj so zračni gangsterji v resnici zadel, stanovanjske hiše, kulturne stavbe, bolnišnice itd., vidimo na lastne oči, če gremo skozi naša mesta. Nasprotno pa naša oboroževalna industrija, kakor je pred nedavnim izvajal dr. Goebbels v časopisu »Reich«, sploh ne morejo znatno oškodovati. Anglo-Amerikanec dobavljajo celo — seveda zelo proti svoji volji — zelo znatno količino surovin, ki pridejo prav naši oborožiti. In sicer gre za dodatne količine, s katere im nismo bili računali in na katere tudi nismo navezani. Stirnatomorni bomnik, morda tipa Boeing Fortress ali Liberator, dobavi, če je razbit in razstavljen, sedem ton lahke kovine, med temi približno šest ton aluminijevih spojin. Samo v prvi tretjini tega leta je bilo sestreljenih nad 2300 bomnikov, kar ustrezza uplenjeni količini nad 16.000 ton lahke kovine. To je približno toliko, kolikor se potrebuje za gradnjo 15.000 lovskih letal tipa Messerschmitt ali Focke-Wulf.

C izračunanim količino električne energije, ki bi bila potrebna za proizvodnjo enake količine kovine, se pokaže, da smo pristečili 350 milijonov kilovatnih ur. To so številke, ki so gotovo vredne uvaževanja. Pri nas je že vedno veljala parola »Bojujmo se proti pokvari«, in urejena organizacija pri zajetju in razdelitvi vseh obstoječih surovin nam je — v zvezi z v to svrhu ustvarjenimi izmenjalnimi snovmi — pomagala preko vseh sotesk v naši preskrbi s surovinami. To je uspeh, kakšen se našim sovražnikom pred vojno sploh ni zdel mogoč. Odkar so nam viri surovin iz vse Evrope na razpolago, smo seveda manj kakor kdajkoli navezani na neprostovoljno dobavo materiala od strani naših nasprotnikov. Vsekakor jih pa vestno in z neutajljivim zadovoljstvom knižimo na strani »imeti«.

Ne glede na uplenjene količine kovine, pa smo se mogli tudi polasti znatnih količin anglo-ameriške municipije, ki tudi izhaja iz sestreljenih bomnikov. Ce ima en bomnik kot oborožitev do 30 nadtežkih strojnic in topov, si lahko predstavljamo, kakšne količine so se nabrale pri sestrelu 2300 bomnikov. Tudi ti zakladi municipije seveda niso namenjeni v to, da bi zamašili pri nas kakšno vrzel, ampak jih imamo kot nameček, dočim jih morajo nasprotniki odpisati. Plen, ki smo ga na tak način dobili, je enak dobjeni bitki.

Gerd Bergmann

operacijo proti francoski severni obali, so sestavljene iz severnoameriških, kanadskih in britanskih čet. Njihov vrhovni poveljnik je Montgomery.

»Time«: Za kaj? Za kaj?

Severnoameriški časopis »Life« se bavi v svojem uvodnem članku s severnoameriško invazijsko armado v Angliji in v vprašanjem po vojnih ciljih Zedinjenih držav. »Napadli smo Evropo«, tako piše »Life«, »ker smo bili napadeni v Tistem Oceanu. To je čudna razloga naših vojnih ciljev. Glavni cilj severnoameriških vojakov je, tako pravi uvodni članek dalje, »da bi čimprej prišli zopet domov. Zaradi približno 40.000 mrtvih v severnoameriških bojnih silah, se mize v newyorskih nočnih lokalitah niso čisto nič izpraznile«, tako nadaljuje potem časopis, »in zato naj naši vojaki vedo, zakaj so morali prevzeti to strašno nalogu nase. Churchill je bil izjavil, da se boj ne vrši več proti diktatorjem in ne več za svetovnonazorna prapiročanja. Kaj se je zgodilo z Atlantsko listino? V Evropi bodo umirali severnoameriški vojaki in za kaj? Za nadaljnje spletke, za pohlep po deželah, za političen direndaj? Naši vojaki hočejo vedeti, za kaj se bojujejo.«

Presenetljiv napad na Titov glavni stan

Belgrad, 9. junija. Kakor je javilo torkovo poročilo oborožene sile, je bilo napadeno središče skupin Titovih topov in po večdnevnih hudih bojih razbito. K temu se dopolnilo poročilo: Med z gostim pragozdom poraščenimi bosenskimi gorami, katerih gole skalovje je deloma pokrito s snegom, leži kraj Drvar, ki slovi po svoji lesni industriji. Samo strme viluje vodijo z visokih gora do tega kraja; gore se dajo lahko zapreti in nudijo naravno zaščito. Vrhovi okrog kraja so opremljeni s številnimi obrambnimi napravami. Tukaj je strnil poglavarski top Josef Broz svoje elitne enote in napravil svoj glavni stan.

Ze zarana so oddelki nemških lovskih letalcev pripravili presenetljiv napad bataljona lovcev padalcev 44., ki je pristal v kraju in se takoj polstal vseh važnih položajev, deloma proti trdemu odporu. Zlasti v neki cerkvi in okoliških hišah je besnel srdit boj. Telesna garda poglavarja in nekaj civilistov je tukaj žilavo in zagrizeno ščitilo strahopetni pobeg »maršala« po Stalinovi milosti. Bili so umrli ali ujeti. Broz sam je pa raje pravočasno pobegnil v nehodne gore, namesto, da bi se bojeval. Ponoči so poskušali banditi z največjimi naporji in z naglo privedenimi silami dobiti kraj zopet v svoje roke. Ta namera pa je spodletela ob krepki obrambi obkoljenih lovcev padalcev in ob pritisku od zunaj koncentrično napadajočih lastnih odredov. Motorizirane čete so med tem prodrele skozi zapore, napravljene na vijugah, in s pomočjo svojih pionirjev odstranile razstrelitve cest, tako da so že v zgodnjih jutrih urah lahko rešile lovce padalcev in tem prinesle odločitev. Sledče enote nemških in hrvatskih lovcev so potem gnale bandite v naglih pohodih ob pekočem soncu podnevi in pri ledenu mrazu ponosno vgorje in skozi gozdove, kjer so bili večnom uničeni.

Eisenhower: »Vršile se bodo še hude bitke«

Stockholm, 9. junija. Značilno je, da angleško-ameriška javnost o izvedbi moskovskih poveli glede invazije v Zapadno Evropo ni dobitila vedenosti po lastnih komunikacijah — ti so prišli šele pozneje in obotavljajoč se — ampak po nemških poročilih, iz katerih se jasno razbere, kako malo je ta akcija preseñetna. Angleška in severnoameriška poročevalna služba se je moralna cele ure zadovoljiti s tem, da je ponavljala nemške navedbe. Šele polegomej se je razgibal ves okorni aparat nasprotnikov, ki je bil zgrajen na dan »D«: po radiju so zadoneli zarjavili glasovi emigrantskih politikov, ki bi si po večletnem brezplodnem postajanju v londonskem hlevu radi zaslužili svoj oves s hujskanjem svojih narodov. »Glavni stan zavezniških ekspedicijskih čet« je objavil, da se je pod vrhovnim poveljstvom severnoameriškega generala Eisenhowera začelo izkravanje zavezniških armad ob severnofrancoski obali. V Londonu so izšli posebni listi in letaki, ki so spričevali nedostajanje vojaških novic naznanjali, da je v Anglijo dospel de Gaulle. Obilna predhodna naznana vila vsakovrstnih govorov in izjav so preplavila angleški narod, ki so mu očitno hoteli poslatkati spoznanje o pretežnih severnoameriških in sovjetskih vplivih pri

Kreis Krainburg

Krainburg. (»1000 taktov melodije«) NS Gemeinschaft »Kraft durch Freude« (Veseli krepi) je obvezalo znano godbo Ernö Kaisza, ki sedaj v tem mesecu v okvirju obseke vojaštva in ureditve delavskega odprtka razveseljuje svoje poslušalce v dve urah trajajočih prireditvah s »1000 taktov melodije«. Prvo gostovanje je bilo v Krainburgu v Parteihemu, in je godba stekla popolen uspeh. V pustem sporedu so donele melodije znanih operet in priljubljenih tonfilmov. Orkester pod izvrstno vedenjem taktirko Ernö Kaisza je zanimal v temperamentnem ritmu, ki je posebno v ogrskih narodnih melodijah in plesih pokazal izvrstno znanje posameznih godalnih solistov. Zrazen godbenik na lok, ki tudi saksofon izvrstno obvladajo, naj bodo posebno povaljeni pianist in igralec na gitaro.

Krainburg. (Se nekaj iz domobranstega življenja.) Kakor vsi veste, obstoji že dalje časa tudi v Krainburgu močna domobraska stotinja. Člani, sami prostovoljci, veselo vrše svojo odgovorno službo ter veseli obrazov korakajo po mestu. Drzni in dobro vojaško izvežbani, saj so to sami bivši vojaki iz jugoslovenske vojske, se junaško zletijo v po banditih ogrožen kraj, ter jih četudi so sami le v majhnem številu, napade v beg, (primer iz Sv. Jošta, kjer se jih je sedem pomerilo proti 30 banditom in jih nagnalo tako, da so morali revčki pustiti mnogo uropanega materiala in municije na mestu). Veselo moramo pozdraviti dejstvo, da se je že mnogo Krainburžanov prijavilo k tej četi. Upamo, da nam bo radi tega mogoče razkrinati vse simpatizerje in terence, ki se danes skrivajo v raznih nemških službah, igrajo hičevce pri nemških oblasteh, in se kot pred leti — skrivajo doma z raznimi izgovori nanišljjenih bolezni in važnih mest. V Krainburgu smrdi, ne samo po tovarnah. Treba bo razčistiti to gradje gnezdo. Domobranci, kvišku glave in na delo!

Zirklech. (Organizirana varnostna straža.) Odkar se je ustavnova v naši občini varnostna straža, ki je sestavljena iz samih domačinov, tudi banditom, ki se skrivajo po gozdovih in so do sedaj ropali in napadali razne vasi, huda prede. Junaški fantje, sami kreplki in junaški prostovoljci, stalno zasedujejo in preže na to komunistično golazeno. Priznana iz hvalevneda je ustavnova te organizacije, katero domačini iz vsega srca pozdravljamo ter našim branilcem želimo skupno z nemško oboroženo silo mnogo uspehov in razvoja v četji. Želite bi pa se bilo, da se prijavijo še oni skrivajo, ki se sedaj stope ob strani in da spregledajo, ter stopijo v vrste naših domobrancov, preden ne bo prepozno.

Kreis Radmannsdorf

Radmannsdorf. (Okrog kabareta.) Za policijo in nemške uslužbence je bila KdF-Kreisdienststelle Radmannsdorf določila veselo popoldansko prireditve. Eksaktne predavanji napevi godbe Emilije pl. Dungen je spravil v

Dipl. Optiker C. KRONFUSS
Klagenfurt, Bahnhofstraße 15
Bis auf weiteres jeden Vormittag geschlossen.

ASTA
ARZNEIMITTEL

Hansaplast

OSRAM-LAMPEN sind mit dabei!

DARMOL-WERK
Dr. A. & L. SCHMIDGALL
WIEN

Kittel schonen Wäsche.
Bei jeder Hausarbeit helfen Kittel und Schürzen Verschmutzungen vermeiden. Auch bei spielenden und essenden Kindern sollen durch Schürzen oder Lätzchen die Kleider geschützt werden. So wird viel weniger Wäsche schmutzig, und die Waschmittel reichen besser aus.

Garantol
„zurücklegen“, dann dann halten sie sich besser!

TEXTILBRUNA

Krainburger Textilfabriken G. m. b. H.

KRAINBURG

Pot v domovino je sedaj odprta!

Na stotine Gorenjcov se nahaja, deloma prostovoljno, deloma prisiljeno pri različnih tolkah na Gorenjskem, na Dolenjskem in v Istri, da celo na Hrvatskem itd. Oni so domnevno »romantiko« banditskega življenja spoznali in doživelj v grozni rešenosti. Veliko tisočev je v brezsmiselnem boju z nemško vojsko doletela smrt. Veliko tisočev pa je bilo kot nezanesljivih po komunističnih likvidatorjih pomorjenih. Koliko staršev radi hrepeneja po svojih otrokih zastonj joka. Boljševiška pošast jih je pozala.

Dejstvo je, da je samo v mesecu aprili 1944. na Kranjskem in Primorskem mrtvih nad 11.000 in preko 4000 ujetih banditov. Tisoči staršev v skrbih trepetata za svoje ljube domeče. Mnogo članov tolpa se je v zadnjem času prostovoljno vrnilo ter se nahaja sedaj v varnosti in zopet kot spodobni ljudje z veseljem opravljajo svoje delo. Veseli so, da so temu peku ušli. Mnogim pa manjka potrebnega gumuma k povratku, ker jim banditi vedno znova zagotavljajo, da dožive po povratku domov strašno usodo. Z druge strani jim pa lažljivo govore, da bo skorajšnja »invazija« prinesla končnoveljaven propad Nemčije. Pozabili pa so popolnoma, da je nemški narod dobro praviljen in to »invazijo« z mirom pričakuje.

V nadaljnem primašamo iz »Službenega lista« Šefice civilne uprave za zasedeno ozemlje Koroške in Kranjske z dne 12. maja 1944 amnestijo, katero je Gorenjsko prebivalstvo tako željno pričakovalo.

S tem je vsakemu članu banditov odprta pot v domovino in k svojem.

Povratnik se bodo zbrali v posebnem taborsku, od koder bodo začasno in iz varnostnih razlogov odpeljani na delo v Ostmarko.

Vsač prostovoljni povratnik ima pravno pravico na ta odlok amnestije.

Ta amnestijski odlok velja za vse Gorenjce, kateri se nahajojo pri tolkah, bodisi na Kranjskem ali Primorskem.

Z dobrosrčnostjo Gauleiterja in Šefa civilne uprave je sedaj vsakemu pripadniku tolpe podana možnost, da se nekazovan vrne domov.

Odklok

o amnestiji pripadnikov tolp v zasedenih pokrajinal Koroške in Kranjske.

Da prisilnim, odpeljanim in skesanim članom tolpa omogočim povratek, odrejam:

Cl. 1.

Kdor tolpe prostovoljno zapusti in se javi pri kakšnem nemškem poveljstvu, temu zasiguram življenje in prostost.

Cl. 2.

Pomilovščeni se vrne v domovino in k svojemu poklicu, kakor hitro bodo to razmere dopustile.

Cl. 3.

Ta amnestija pa je zapravljena, čim se amnestirani ponovno pridruži tolpm.

Klagenfurt, dne 1. maja 1944.

Chef der Zivilverwaltung

Dr. Rainer.

Razno

Ljubljene Ludwig XIII. Baradat je bil samo šest mesecev deležen kraljeve milosti; zato v Franciji še danes kratko trajajočo sreco navadno imenujejo »Fortune de Baradat«. Zanimiv je pa vzrok, zakaj se je Baradat zameril. Ko je bil kralj nekoc na lovnu, mu je odletel klobuk z glave. Na nesrečo je prišel med zadnje noge Baradatovega konja, ki je ravno v tem trenutku začel opravljati potrebno opravilo. Klobuk je bil onesnažen, in v kralj se je zaradi tega silno razjezik, kakor da bi bil Baradat sam krv onesnažen. Od tega dne naprej mu Baradat ni smel več stopti pred oči.

National American Bulletin objavlja statistiko glede ameriških vojakov, ki jih reklamirajo iz tega ali onega razloga. Zanimivo pri tej statistiki je dejstvo, da statistika ne navaja, zakaj se dotični reklamirajo, ampak ta, kdo ima v Ameriki sanse, da se odtegne vojaški službi. Ne vemo, kakšen pomen najima naštevanje, ker ameriški list ne prinaša komentarja. Mi se zaradi tega ne omejujemo na zelo značilno ugotovitev, da se nahaja med 910.000 reklamiranci 543.000 židov.

Izumirajoče rokodelstvo je ono žebrijarjev, ki je bilo tudi v mnogih krajih ob Lahui v prejšnjih časih močno zastopano. Samo v Klingenbachu se je še moglo vzdržati trgovsko podjetje, ki še vedno dela po izpričanih metodah.

Vesti iz Ljubljane in okolice

»Komanda mesta Velike Lašče« ujeta. Iz Velikih lašč poročajo: Svoje dni je zelo slovela »Komanda mesta Velike Lašče«. Vsi starodavelci OF, ki so onesrečili toliko ljudi s tem, da so jih pognali v hribe, so namreč v septembetu dosegli to »časte«, da so bili imenovani v »komando mesta Velike Lašče«. Začetkom maja so bili domobranci v Laščah obveščeni, da se nahaja ta famozna »komanda« v vasi Mačkovem in da je tam tudi cela tolovajska »brigada«. Z vso opreznostjo so domobranci zveder odšli proti Mačkovemu. Prišli so prav v vas, kjer so začeli preiskavati hiše, načo se je pa razvila ostra borba, ki je večkrat šla tudi na nož. Ceprav je bilo komunistov neprimerno več, so jih domobranci kmalu popolnoma iztisnili iz vasi. Pri preiskavi so potem našli v neki kleti 10 moških in 4 ženske, ki so vši pripadali »komandi mesta Velike Lašče«. Pri zasliševanju so med drugim povedali, da so se popolnoma zanesli na zmago »tovarišev od brigad« in da so zato mirno čakali izida v kleti. V borbi je padlo nad 40 komunistov.

Nova tolovajska grozodejstva. V gorovju okrog Učke gore v Istri, ki je bilo ta mesec očiščeno, so pri iskanju pogrešanih prebivalcev okoliških vasi našli dosedaj že 12 trupel. Bile so to večinoma žene, ki so jih tolovali po običajnem strelu v tilnik vrgli v nek 20 do 30 m globok prepad. Nekaterim žrtvam so bili odsekali glave, druge pa so našli z zvezanimi rokami. Vsi umorjeni so bili domačini, ki so jih boljševski tolovali odvleklj in jih nečloveško umorili.

Žrtev komunističnih tolojava. Preteklo nedeljo dopoldne je umrla v ljubljanski splošni bolnišnici trgovka in posestnica v Vidmu-Dobropoljah ga. Angela Novakova. Pred tremi meseci je manj strejal toloval in jo zadel v hrbot. To se je zgodilo v času, ko so komunisti v mrazu in snegu priganjali žene na prisilno delo za razdiranje cest. Ker se je slabotna žena upirala, je postala žrtev komunističnega nasilja. Po treh mesecih trpljenja je izdihnila. Bila je blaga žena, priljubljena pri vsem prebivalstvu.

UNSERE LUFTWAFFE**KAMPFFLIEGER**

steuern Bomben- und Minenflugzeuge gegen den Feind. Kampfflieger stürzen im Stuka auf den Gegner herab, Kampfflieger werfen den Lufttorpedo auf ihre schwimmende Beute. Die Kampffliegerbesatzung ist eine verschworene Gemeinschaft, die nur eine Aufgabe kennt: dem Feind zu schmettern, wo er sich zeigt!

JUNG DIE WAFFE JUNG IHR GEIST
JUNG IHRE TRÄGER

Inserirajte v našem listu!

Abwechslung im Küchenzettel ist heute auch noch möglich! Es ist nur nötig, daß sich die Hausfrau etwas genauer überlegt, was sie auf den Tisch bringen will und sie wird beispielsweise manches Mal lieber von den zugeteilten Eiern ein oder zwei Stück für später in

Garantol „zurücklegen“, dann dann halten sie sich besser!

Kreissparkasse Krainburg

mit Hauptzweigstellen Saak
a. d. Zaier u. St. Veita a. d. Save

Genehmigte Devisen-Bank

Zeichnungsstelle der öffentl. Bausparkasse für die Ostmark

Girokonti:

Reichsbanknebenstelle Krainburg Nr. 4041/5720
Girozentrale der Ostmärkischen Sparkassen, Wien
Nr. 10720

Kärntnerische Sparkasse Klagenfurt
Postsparkassenzentrale Wien Nr. 62283

Gernrit 149

LichtspieleAllgemeine Filmfreihand G. m. b. H.
Zweigstelle Südost

ASSLING

9., 10., 11., 12. VI.
Tonelli
Für Jugendliche nicht zugelassen!
13., 14., 15. VI.
Kora Terry
Für Jugendliche nicht zugelassen!

KRAINBURG

9., 10., 11., 12. VI.
Opernball
Für Jugendliche nicht zugelassen!
13., 14., 15. VI.
Ein Leben lang
Für Jugendliche nicht zugelassen!

LAAK

9., 10., 11. VI.
Burgtheater
Für Jugendliche nicht zugelassen!
13., 14., 15. VI.
Schlußakkord
Für Jugendliche nicht zugelassen!

RADMANNSDORF

9., 10., 11., 12. VI.
Frauen sind doch bessere Diplomaten
Für Jugendliche nicht zugelassen!
13., 14., 15. VI.
Ich klage an
Für Jugendliche nicht zugelassen!

VELDES

9., 10., 11. VI.
Du bist mein Glück
Für Jugendliche zugelassen!

14., 15. VI.

Wunschkonzert
Für Jugendliche zugelassen!

NEUMARKTL

10., 11. VI.
Diesel
Für Jugendliche zugelassen!
14., 15. VI.

STEIN

9., 10., 11., 12. VI.
Peterle
Für Jugendliche nicht zugelassen!
13., 14., 15. VI.

ST. VEIT

10., 11. VI.
Liebespremiere
Für Jugendliche nicht zugelassen!

LITTAI

10., 11. VI.
Links der Isar, recht der Spree
Für Jugendliche nicht zugelassen!
14., 15. VI.

SCHWARZENBACH

10., 11. VI.
Kora Terry
Für Jugendliche nicht zugelassen!
Jugendliche unter 14 Jahren nicht zugelassen!

MIESS

10., 11. VI.
Die große Nummer
Für Jugendliche zugelassen!

KRAINBURG

10., 11. VI.
Kora Terry
Für Jugendliche nicht zugelassen!

Zu jedem Film die Deutsche Wochenschau!

AMTLICHE BEKANNTMACHUNGEN

Der Bürgermeister der Stadt Kainburg als örtlicher Luftschutzleiter.

Die Benützung in letzter Zeit der Fernsprechstelle mit der Ruf-Nr. 244 zur Vermittlung anderer Gespräche gibt Veranlassung, darauf hinzuweisen, daß diese Fernsprechstelle nur zu Feuermeldungen und LS-Warnbefehlen benutzt werden darf. Ich werde Mißbrauch von nun an strafrechtlich verfolgen.

Der Bürgermeister der Stadt Kainburg als örtlicher Luftschutzleiter.

Uporaba v zadnjem času telefonskega mesta s klicno številko 244 za posredovanje drugih pogovorov so mi dale povod na opozoritev, da se uporablja to telefonsko mesto le za prijavljanje ognja in svarilnih nalogov glede obrambe iz zraka. Zlorabo bom odslej sodniško kazensko zasledoval.

gez.: Mörth.

Staatliche Textilfachschule Kainburg

Die Einschreibungen und Anmeldungen für das neue Schuljahr 1944/45 für die zweijährige Fachschulabteilung mit einjährigem Technikerkurs sind alsbald schriftlich oder mündlich in der Kanzlei der Staatlichen Textilfachschule in Kainburg, Layergasse 20, vorzunehmen.

Aufgenommen werden Absolventen der Hauptschule, ggf. Volksschule, nach einer Aufnahmeprüfung. Ausreichende Deutschkenntnisse sind erforderlich.

Nähre Auskunft durch die Direktion.

Staatliche Textilfachschule Kainburg
(državna tekstilna šola v Kainburgu)

Vpisi in prijave za novo šolsko leto 1944/45 za dveletni strokovnošolski oddelek z enoletnim tehničnim tečajem, naj se čimprej písmeno ali ustno vložijo pri Staatliche Textilfachschule in Kainburgu, Layergasse 20.

Sprejemajo se absolventi meščanske šole, v danem primerni ljudske šole, po sprejemne mizpitu. Ustrezače znanje nemščine potrebno.

Točna obvestila pri ravnateljstvu.

GuteAnlage
Ihrer Erbparnisse
Verlangen Sie den kostenlosen Anlage-Ratgeber
über steuerbegünstigtes Bauparren und das Vermögensparn bei der größten und ältesten Bauparkasse in den Donau-Alpenraum

WÜSTENROT
SALZBURG

Beratungsstelle: Klagenfurt,
Domgasse 9, Ruf 28-53.

ATA
mit
Salmiak

In Haushalt, Werkstatt und Betrieb - überall ist Salmiak-ATA der flinke, seifesparende Helfer bei jeder groben Reinigungsarbeit, auch beim Säubern von Böden und Treppen aus Holz, Stein usw.

Mächtige Mundpflege
dient zur Erhaltung der Gesundheit, der Mund ist die Eingangsöffnung vieler Krankheitskeime. Sollten die gewohnten CHINOSOL-Gurgeltabletten gerade nicht zur Hand sein, so muß es vorübergehend auch mit primären Hausmitteln, wie etwa einer Kruste Salz in warmem Wasser, gehen.

Verlaufbarung

Alle Bezugsausweisinhaber für Trinkbranntwein werden gebeten, den Brantwein bis 10. Juni bei mir abzuholen, denn mit 10. Juni verlieren die Bezugsausweise ihre Gültigkeit.

Opozorite

Vel imetnik nakaznic za žganje se prosijo, da pridejo po žganju do 10. junija, ker s tem dnem zguebijo načinice veljavno.

ALOIS REMS
Gemischtwarenhandlung
Radmannsdorf - Stadtplatz

14., 15. VI.
Wunschkonzert
Für Jugendliche zugelassen!

10., 11. VI.
Diesel
Für Jugendliche zugelassen!

14., 15. VI.
Ihr erstes Erlebnis
Für Jugendliche nicht zugelassen!

9., 10., 11., 12. VI.
Peterle
Für Jugendliche nicht zugelassen!
13., 14., 15. VI.

Der liebe Augustin
Für Jugendliche nicht zugelassen!

10., 11. VI.
Liebespremiere
Für Jugendliche nicht zugelassen!

10., 11. VI.
Links der Isar, recht der Spree
Für Jugendliche nicht zugelassen!
14., 15. VI.

Wiener G'schichten
Jugendliche unter 14 Jahren nicht zugelassen!

10., 11. VI.
Die große Nummer
Für Jugendliche zugelassen!

10., 11. VI.
Kora Terry
Für Jugendliche nicht zugelassen!

Jugendliche unter 14 Jahren nicht zugelassen!

10., 11. VI.
Kora Terry
Für Jugendliche nicht zugelassen!

Jugendliche unter 14 Jahren nicht zugelassen!

10., 11. VI.
Kora Terry
Für Jugendliche nicht zugelassen!

Jugendliche unter 14 Jahren nicht zugelassen!

10., 11. VI.
Kora Terry
Für Jugendliche nicht zugelassen!

Jugendliche unter 14 Jahren nicht zugelassen!

10., 11. VI.
Kora Terry
Für Jugendliche nicht zugelassen!

Jugendliche unter 14 Jahren nicht zugelassen!

10., 11. VI.
Kora Terry
Für Jugendliche nicht zugelassen!

Jugendliche unter 14 Jahren nicht zugelassen!

10., 11. VI.
Kora Terry
Für Jugendliche nicht zugelassen!

Jugendliche unter 14 Jahren nicht zugelassen!

10., 11. VI.
Kora Terry
Für Jugendliche nicht zugelassen!

Jugendliche unter 14 Jahren nicht zugelassen!

10., 11. VI.
Kora Terry
Für Jugendliche nicht zugelassen!

Jugendliche unter 14 Jahren nicht zugelassen!

10., 11. VI.
Kora Terry
Für Jugendliche nicht zugelassen!

Jugendliche unter 14 Jahren nicht zugelassen!

10., 11. VI.
Kora Terry
Für Jugendliche nicht zugelassen!

Jugendliche unter 14 Jahren nicht zugelassen!

10., 11. VI.
Kora Terry
Für Jugendliche nicht zugelassen!

Jugendliche unter 14 Jahren nicht zugelassen!

10., 11. VI.
Kora Terry
Für Jugendliche nicht zugelassen!

Jugendliche unter 14 Jahren nicht zugelassen!

10., 11. VI.
Kora Terry
Für Jugendliche nicht zugelassen!

Jugendliche unter 14 Jahren nicht zugelassen!

10., 11. VI.
Kora Terry
Für Jugendliche nicht zugelassen!

Jugendliche unter 14 Jahren nicht zugelassen!

10., 11. VI.
Kora Terry
Für Jugendliche nicht zugelassen!

Jugendliche unter 14 Jahren nicht zugelassen!

10., 11. VI.
Kora Terry
Für Jugendliche nicht zugelassen!

Jugendliche unter 14 Jahren nicht zugelassen!

10., 11. VI.
Kora Terry
Für Jugendliche nicht zugelassen!

Jugendliche unter 14 Jahren nicht zugelassen!

10., 11. VI.
Kora Terry
Für Jugendliche nicht zugelassen!

Jugendliche unter 14 Jahren nicht zugelassen!

10., 11. VI.
Kora Terry
Für Jugendliche nicht zugelassen!

Jugendliche unter 14 Jahren nicht zugelassen!

10., 11. VI.
Kora Terry
Für Jugendliche nicht zugelassen!

Jugendliche unter 14 Jahren nicht zugelassen!

10., 11. VI.
Kora Terry
Für Jugendliche nicht zugelassen!

Jugendliche unter 14 Jahren nicht zugelassen!

10., 11. VI.
Kora Terry
Für Jugendliche nicht zugelassen!

Jugendliche unter 14 Jahren nicht zugelassen!

10., 11. VI.
Kora Terry
Für Jugendliche nicht zugelassen!

Jugendliche unter 14 Jahren nicht zugelassen!

10., 11. VI.
Kora Terry
Für Jugendliche nicht zugelassen!

Jugendliche unter 14 Jahren nicht zugelassen!

10., 11. VI.
Kora Terry
Für Jugendliche nicht zugelassen!

Jugendliche unter 14 Jahren nicht zugelassen!

10., 11. VI.
Kora Terry
Für Jugendliche nicht zugelassen!

Jugendliche unter 14 Jahren nicht zugelassen!

10., 11. VI.
Kora Terry
Für Jugendliche nicht zugelassen!

Jugendliche unter 14 Jahren nicht zugelassen!

10., 11. VI.
Kora Terry
Für Jugendliche nicht zugelassen!

Jugendliche unter 14 Jahren nicht zugelassen!

10., 11. VI.
Kora Terry
Für Jugendliche nicht zugelassen!

Jugendliche unter 14 Jahren nicht zugelassen!

10., 11. VI.
Kora Terry
Für Jugendliche nicht zugelassen!

Jugendliche unter 14 Jahren nicht zugelassen!

10., 11. VI.
Kora Terry
Für Jugendliche nicht zugelassen!

Jugendliche unter 14 Jahren nicht zugelassen!

10., 11. VI.
Kora Terry
Für Jugendliche nicht zugelassen!

Jugendliche unter 14 Jahren nicht zugelassen!

10., 11. VI.
Kora Terry
Für Jugendliche nicht zugelassen!

Jugendliche unter 14 Jahren nicht zugelassen!

10., 11. VI.
Kora Terry
Für Jugendliche nicht zugelassen!

Jugendliche unter 14 Jahren nicht zugelassen!